

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ | ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Έξάμηνος δρ 3 | Χρυσά φράγ. 8
Έτησία » 6

Αί επιστολαί απευθύνονται
Πρός τήν διεύθυνσιν τής
«Κερκυραϊκής Ήχου»

ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗ ΗΧΟ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Έν τή δ' σελίδι ο στίχος λεπ. 10
Έν τή γ' σελίδι ο στίχος λεπ. 20
Διά διαρκείας άγγελίας ιδιαίτεροι συμ-
φωνοίαι.

Γραφεία έναντι τής Έκκλησίας
Άγ. Νικολάου τών Γερόντων
οίκια Ίατρού Άνεμογιάννη.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τιμή έκάστου φύλλου λεπ 5.

Τά χειρόγραφα δέν επιστρέφονται

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Μ. Β. ΛΑΝΔΟΣ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ

«...Τήν δέ πόλιν ού σοι διδομεν
κοινή γάρ γνώμη πάντες αυ-
τοπροαιρέτως άποθανοῦμεν
καί ού φεισόμεθα τής ζωής ή-
μών...»

Έχει κάτι τί τό άπειρώς φανταστικόν, κάτι
τι τό υπερανθρώπινον, ή θαρραλία αύτη έπωδός
ήν έπηκολούθησεν ή ένδόξος πτώσις μιᾶς Αὐτο-
κρατορίας καί ένός Πολιτισμοῦ.

Τό Στέμμα, όπερ έκόσμησε τόν θρόνον τοῦ μυ-
θικοῦ ήρωος, τοῦ όποίου τήν άνάστασιν άναμένει
άπό αίωνων ή Έλληνική Φυλή, κατέπεσε ένδό-
ξως, συνετρίβη ύπό τήν λυσσαλέαν όρμήν τής
πνευσάσης θυέλλης τής βαρβαρότητος, άλλ' ή
αίγλη του περιβάλλει άκόμη τό όνομα τοῦ Αὐτο-
κράτορος πρός όν φέρονται μετά λατρείας αἱ έλ-
ληνικαί γενεαί.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ο ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ ΔΕΝ
ΛΗΘΕΝΑΝ.

Η έθνική παράδοσις τόν θέλει άκόμη ήγού-
μενον τοῦ στρατοῦ του εἰς τόν κόσμον τής Αἰω-
νιότητος, ίνα έμφανισθῆ αύθις πρό τών τειχών
τής Βασιλείδος τών Πόλεων, όταν έλθῃ τοῦ χρό-
νου τό πλήρωμα, όταν ή Ίθύουσα Βούλησις
στέρξῃ ν' άποδώσῃ αύτῷ τήν κληρονομίαν, ήτις
μόνον εἰς τήν Μεγάλην Φυλήν του άνήκει.

Τό ώραιόν όνειρον έξακολουθεῖ ν' άνακουφίξῃ
τήν έθνικήν Ψυχήν, ήτις έπί τής πραγματοποιή-
σεώς του στηρίζει πόθους, έλπίδας, βλέψεις καί
ιδανικά. Ίδανικά τά όποία τήν συγκρατοῦσιν
έν τῇ δοκιμασίᾳ ήν ύφίσταται έκτοτε, βλέψεις, αἴ-
τινες πηγάζουσιν εκ δικαιωμάτων άπαραγράπτων
πόθους, οὗς γεννᾷ ένα μέγα καί εύλεές ιστορικόν
παρελθόν, έλπίδας, ας έδραιοῖ ή πίστις έπί τήν
ζωτικότητα καί τήν δύναμιν τής άπαραμίλλου
Φυλής.

Οἱ θόλοι τοῦ Ναοῦ, ύπό τοῦ όποίου τό πρῶ-
τον ήκούσθησαν οἱ έναρμόνιοι φθόγγοι τοῦ Άκαθι-
στοῦ Ὑμνου πρός τήν Μητέρα τοῦ Χριστοῦ, δέν
άποδίδουσι πλέον τόν αντίλαλον τής προσευχῆς
τῆς πιστῆς στρατιάς, ήτις κατά τήν φοβεράν ήμέ-
ραν ήτοιμάζετο νά βυθισθῇ πρός τόν θάνατον καί
τήν Δόξαν. Μένει άκόμη κεκλεισμένη ή θύρα, όπι-
σθεν τῆς όποίας κείται ο Βωμός τής Άναιμάκτου
Θεσίας καί σιγῶσιν οἱ κώδωνες, οἵτινες μόνον θά ή-
χίσουν όταν έπιστῆ ή ώρα τῆς Άναστάσεως τοῦ
Γένους. Η Θεία Δέσποινα δακρύει άκόμη έπί τῇ
υποδουλώσει τοῦ Οἴκου τοῦ Υἱοῦ της καί τό φά-
σμα τοῦ λειτουργοῦ τοῦ Θεοῦ φαίνεται εἰς τά
όρματα τῆς φαντασίας τοῦ λαοῦ, κρύπτον μετά
φόβου καί κρατῶν σφυγμά εἰς τοῦς κόλπους του
τό δισκοπότηρον ένῶ έμενεν άτελής ή θυσία, ή
συμβολίζουσα τό Μέγα Δράμα, όπερ, πρό δύο χι-
λιετηρίδων, συνεκλόνησε τόν Κόσμον.

Ο Δικέφαλος Αετός, άνεπιτυγμένως τῆς
πτέρυγας του, άναμένων τήν στιγμήν καθ' ήν

άπό τοῦ παγκοσμίου Δόφου, όπου ύφούται ο Αἰω-
όβιος Νάος τῆς Πολιούχου τοῦ Έλληνικοῦ Ἄ-
στεως Θεός, θά μετακομίσῃ τήν Δάφνην τῆς Έ-
λευθερίας έπί τοῦ Μεγάλου Θυσιαστηρίου τοῦ
Ναοῦ τῆς Έπταλόφου Πόλεως.

Καί τό όνειρον αύτό τό άτελεύτητον, τό όποῖον
ώδήγησε θριαμβεύον τό Γένος διά τοςούτων πε-
ριπειτειῶν, τό όποῖον παρέχει τήν δύναμιν εἰς τήν
Έλληνικήν Ψυχήν νά ἱσταται άκαμπτος πρό το-
σούτων έθνικῶν συμφορῶν, λαμβάνει σήμερον κά-
πως θετικωτέραν ύπόστασιν, ότε τά τέκνα τῆς
υπερόχου Φυλής εἴτε τά έν δουλείᾳ στενάζον-
τα, εἴτε τά έν διασπορᾷ παλαιόντα τόν ά-
γῶνα τοῦ βίου, εἴτε τά έν τῇ έλευθερᾷ Πατριδι-
ζῶντα, ένδύνται νοερώς έν τῇ Πανελληνίῳ Μυστα-
γωγίᾳ, ν' απευθύνωσι πρός τό Θεόν τήν θερμήν
δέησιν τῆς πονούσης έθνικῆς Ψυχῆς, ύπέρ τοῦ ά-
φράστως Μεγάλου καί τελευταίου αὐτῶν Αὐτο-
κράτορος.

Η διπλωματικῆ, ή σήμερον κρατοῦσα καί διέ-
πουσα τῆς τύχας τών λαῶν, υπεκατέστησεν εἰς
τήν πολιτικήν τοῦ αἰσθήματος καί τοῦ δικαίου
τήν πολιτικήν τοῦ συμφέροντος καί τῆς άδικίας.
Καί άτενίζουσα μεθ' υπερφύλου περιφρονήσεως
πρός τῆς εύγενεστέρας δονήσεις τῆς καρδίας τών
λαῶν, τάσσει εἰς τόν κόσμον τῆς χιμαίρας καί
τήν Μεγάλην Έλληνικήν Ίδέαν.

Άλλ' ή Φυλή, ήτις πρώτη παρέσχεν εἰς τόν
Κόσμον τήν αντίληψιν τοῦ Καλοῦ καί τοῦ Ὁραϊ-
οῦ, έν τῇ Ίδέᾳ ταύτῃ άείποτε έβάσισε τό ψυχι-
κόν αὐτῆς μεγαλεῖο. Καί όταν, διά τοῦ πολιτι-
σμοῦ αὐτῆς, διήνοιγεν εύρεῖς τοῦς δρίζοντας τῆς
προόδου, εἰς τοῦς λοιπούς λαούς, καί όταν, διά
τοῦ μεγάλου σφοῦ της, προσεφῆτευσ τόν Ἄγνω-
στον τότε Θεόν καί όταν έπιπτε, διδάσκουσα τόν
τρόπον τῆς ύπέρ τών πατριῶν άμύνης, διά τοῦ
Έστεμμένου αὐτῆς Ἡρωος καί όταν, διά τοῦ
Μεγαλουργήματος τοῦ 21, έξέπληττε τόν πεπο-
λιτισμένον κόσμον, πάντοτε ή Ίδέα αὐτή υπῆρ-
ξεν ή κυριαρχούσα Δύναμις, ή ώθοῦσα τήν ψυχῆν
της, ή δονούσα τήν καρδίαν της, ή κατευθύνουσα
τήν πορείαν της πρός τά Μεγάλα καί τά Θε-
σπέσια, ή άεί νικῶσα, αἱ θριαμβεύουσα.

Καί πρό τῆς Μεγάλης ταύτης Ίδέας, έναρ-
κουμένης εἰς τό πρόσωπον τοῦ τελευταίου αὐτῆς
Αὐτοκράτορος, καλεῖται αύριον, κατά τήν έπί-
τειον τοῦ περικλεοῦς αὐτοῦ θανάτου, οὐχί νά
κλαύσῃ τόν Ἡρωα, άλλᾶ νά ύμνήσῃ τήν Ίδέαν,
ήτις τόν έφερεν εἰς τόν θάνατον. Οὐχί νά χύσῃ
δάκρυα άπελπισίας έπί τοῦ Τάφου τοῦ σφραγι-
σαντος προσκαίρως ένα Μέγα Έλληνικόν Ὀνει-
ρον, άλλᾶ νά ψάλλῃ θούρια πρό τοῦ Μαρμαρω-
μένου Στρατηλάτου της, καί ν' άντλήσῃ δυνά-
μεις διά μελλούσας νίκας, διά τόν μέλλοντα
θριαμβόν τῆς Μεγάλης Ίδέας.

Ο Αὐτοκράτωρ θ' αναζήσῃ πάλιν. Εἰς τόν
Ναόν τών πόθων μας θά ψαλλῇ νέος Ἀκάτιστος
Ὑμνος πρός τήν Έλληνικήν Πατριδα, ή Θύρα τοῦ
Θυσιαστηρίου θ' άνοίξῃ αύθις, να τελιωθῇ
άγγελός άπέμεινε τότε, καί ο Δικέφαλος Αετός

τανύων τῆς πτέρυγας του, θά στολισθῇ υπερήφα-
νος τόν Θρόνον μιᾶς Μεγάλης καί ήνωμένης
Πατρίδος.

Τό όνειρον τών Έλληνικῶν Γενεῶν θά λάβῃ
οὔτω πραγματικήν ύπόστασιν.

Τό αύριον τελούμενον Πανελληνιον Μνημό-
συνον ας χρησιμεύσῃ όπως άναζωπυρωθῇ έν τῇ
καρδίᾳ μας ή έπί τό μέλλον Έλπίς. Ὅ,τι αἱ
Έλληνικοὶ Αἰῶνες μετέδωκαν άπό τῆς άποφρά-
δος ήμέρας, καθ' ήν συνετρίβετο τό σκήπτρον τῆς
Έλληνικῆς Αὐτοκρατορίας, δέν θ' άπομεινῇ πό-
θος εύλαθῆς αἰσθηματίου λαοῦ πειρωμένου ν' ά-
νακουφίσῃ τήν οδύνην τῆς συμφορᾶς του. Ὁ
χρησμός τοῦ λαϊκοῦ ραψωδοῦ τῆς μεγάλης κα-
ταστροφῆς, προσπαθοῦντος νά παρηγορήσῃ τήν
οδυρομένην Παρθένον, τό λέγει μετ' εύέλπιδος
πίστεως. «Πάλε με χρόνους με καιρούς πάλε
δικά μας θάρτε». Ὁ χρησμός θά εκπληρωθῇ καθ'
δύλας αὐτοῦ τῆς γραμμῆς καί ο,τι άπωλέσαμεν
θά τό κατακτήσωμεν πάλιν, όταν έπιστῆ τό
Ἡμῶν, τό χαραχθέν ύπό τοῦ Θεοῦ Δικαίου εἰς
τῆς Διίλους τοῦ Ἄγνωστου.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΤΗΣ ΙΑΤΡΟΧΕΙΡΟΥΡΓ. ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ

[Κατόπιν τών δημοσιευθειῶν παρατη-
ρήσεών μας εἰς τό προηγούμενον ήμῶν
φύλλον, έθεωρήσαμεν καθήκον μας νά ιδω-
μεν τόν Πρόεδρον τῆς Ιατροχειρουργικῆς
Έταιρίας κ. Εὔγ. Πογιάγον δοτις, μετά τῆς
διακρινούσης τόν διαπρεπή έπιστήμονα ευ-
γενείας, εὔηρεστήθη νά προβῇ εἰς τῆς κα-
τωτέρω πρός ήμάς άνακοινώσεις, ας δημο-
σιεύομεν έκφράζοντες άμα τήν εὐκρινῆ
ήμῶν χαράν διά τήν τόσον έπιτυχή δρᾶσιν τοῦ
έπιστημονικοῦ Σωματείου, τό όποῖον μετά
τοςαύτης έπιστημονικῆς δεξιότητος, διευθύ-
νουσιν ο κ. Πογιάγος καί οἱ αξιότιμοι αὐτοῦ
συνεργάται.]

— Οτανδῆποτε παρατήρησιν ανεπη-
ρέαστον πολιτικῆς καί άφορώσαν άπλῶς
καί μόνον τό κοινόν συμφέρον τοῦ Τόπου,
ή Ιατρική ήμῶν Έταιρία άποδέχεται οὔ
μόνον εύχαριστικῶς άλλᾶ καί ένθουσιωδῶς.

Συμφωνοῦμεν πληρέστατα ότι ή δρᾶσις
αὐτῆς έγκειται οὐχί άπλῶς εἰς έπιστημο-
νικήν έργασίαν άλλᾶ καί εἰς πᾶν ο,τι,
υπό έποψιν υγείας, δόναται ν' άφορᾷ τήν
ήμετέραν Νήσον. Καί δῆ, Έπιτροπή εἰ-
ρημονογῶν Ιατρῶν τῆς Έταιρίας ήμῶν ένα-
σχολεῖται ήδη έπί μέτρων ληφθησομένων
πρὸς τῆς οἴκτου περίστασις τῆς Κερκυραϊκής
(αὐτά ώοισμένα τινά μέρη τῆς έξοχῆς
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ήμων. Έτέρα μελέτη μέτρων ληπτέων πα-
ρασκευάζεται διά τινος περιπτώσεις Πε-
λάγρας, και ούτω καθ' έξής.

Πέρουσιν ή Έταιρία ήμων, προκληθείσα
παρά της Δημοτικής Αρχής και Διοικη-
τικής, διά την έξ Ιταλίας έπαπειλοσαν
χολέραν, είχεν άμέσως ύποδειξη, με-
ταξύ άλλων μέτρων, τó κατεπειγον της
συστάσεως καταλλήλου άπομονωτηρίου
μεθ' άλλων των αναγκαιούτων προς τοϋτο
μέσων, ιδία απολυμαντικών κλιβάνων
και είδήμονος προσωπικού έτοιμου (όπερ
μάλιστα άνεδέχθη να προπαρασκευάση
διά προς τοϋτο ίδιας διδασκαλίας). Άτυ-
χώς, δι' έλλειψιν πόρων του Δήμου, τó
τοιούτον, μέχρι σήμερα, δεν ιδρύθη, και
ιδού πρό άλλων ήμερών ή Έταιρία ήμων
εύρέθη εις την δεινήν θέσιν, προσκλη-
θείσα κατεπειγόντως παρά της ένταϋθα
Άστυνομικής Αρχής δι' έν κροῦσμα εύ-
φλογίας, αναφανέν έν τη Έβραϊκή συνοι-
κία, να συμβουλευθή άφ' ένδε την μακράν
της Πόλεως άπομόνωσιν του άσθενοϋς,
άφ' έτέρου να παραστή άπέναντι του άδυ-
νάτου της έφαρμογής του μέτρου τούτου,
διότι ούτε άπομονωτήριον ύπήρχε, ούτε
τó Λοιμοκαθαρήριον Γουβλιόν, ζητηθέν
τηλεγραφικώς, ή Κυβέρνησις παρεχώρησε,
ούτε άλλο τι μέρος προσωρινόν άνευρέθη,
μολονότι ό προσβληθείς εκ της νόσου ταύ-
της και οι περι αυτόν, νοήμονες εις άκρον
και νομοταγείς και εύκατάστατοι, έπεθύ-
μουν οι ίδιοι και έζήτουν την εις όρισμέ-
νον μέρος μακράν της πόλεως άπομόνω-
σιν των! Όθεν ή Ιατρική Έταιρία ήρκέ-
σθη ού μόνον εις την πλήρη έμπιστοσύ-
νην ήν είχεν εις τας προφυλακτικάς όδη-
γίας, άς έγκαιρώς μέχρις αυτοθυσίας πα-
ρέσχον και παρέχουσιν οι άξιότιμοι ια-
τροί θεράποντες του εύφλογιώντος, κ. κ.

Γιαλλινός και Μπατινος, μέλη ενεργά της
ήμετέρας Έταιρίας, αλλά και εις την ά-
ληθώς προθυμοτάτην προς τον σκοπον
τουτον ενεργειαν του άξιοι. διευθυντου
της Άστυνομίας, άμα δε και εις τα μέτρα
της Δημοτικής Αρχής τη πρωτοβουλία
του δημαρχούντος άξιοι. κ. Άλδάνα και
του άξιοι. Προέδρου του Δημοτικού Συμ-
βουλίου κ. Η. Πολίτη, μέλους ενεργου και
Έπιτίμου Προέδρου της ήμετέρας Έται-
ρίας.

Νυν δε εκ νέου άπειλούμεθα από χο-
λέραν, άς έλπίσωμεν, ότι ο Δήμος θ' ά-
νεύρη πόρους ή τουλάχιστον ή Κυβέρνη-
σις θα προσέλη άρωγός εις τοϋτο. Άν
οϋτε τó έν οϋτε τó άλλο έπι-
τευχθη άμέσως, ή Ιατρική
Έταιρία διανοείται αυτο-
προσώπως δι' άπάντων των
Μελών αυτης να ζητήση άπ' εύ-
θείας τον όβολόν των συμπολιτών της οϋ-
μόνον αλλά και των κατοίκων όλης έν-
γένει της Νήσου, αναλαμβάνουσα ή ίδια
την σύστασιν του αναποφεύκτου άπομονω-
τηρίου.

Δεν θα είναι ή πρώτη φορά καθ' ήν θ'
άποταθή εις τους συμπολίτας αυτης, προ-
θύμους πάντοτε διά φιλανθρωπικούς σκο-
πούς, αλλά και πάντοτε λίαν επιβεβαρυ-
μένους. Και άλλοτε, όποτε ή έπάρατος
διφθερίτις είχεν αναφανή, έζήτησε τον
όβολόν των και από πτωχοτάτου μέχρι
πλουσίου εύρε παραδειγματικήν άληθώς
προθυμίαν. Με τους τόκους του συναχθέν-
τος ποσού, τó όποιον και διαχειρίζεται,
παρέχει ή Έταιρία ήμων πρό πολλού
χρόνου ώφέλειαν ούκ' άλλην εις τó κοινόν
όλοκλήρου της Νήσου, πολλάς μέχρι σή-
μερον τρυφερωτάτας ύπάρξεις διασώσασα

διεπρϋθμισεν έν γίνει τας σχετικάς διατυπώσεις
προτεινούσα και όπως ή ανάγκη της αναθεωρή-
σεως ψηφισθη υπό της αυτης Βουλής εις δύο ψη-
φοφορίας άφισταμένας άλλήλων κατά ένα του-
λάχιστον μήνα, διότι ούτω κατόπιν μάλιστα και
των ως εικός γεννησομένων συζητήσεων εκτός της
Βουλής κατά τó διάστημα των δύο ψηφοφοριών
μετά μείζονος περισκεψέως και ώριμωτέρας μελέ-
της θα ληφθη ή δέουσα περι αναθεωρήσεως από-
φασις. Εϋλόγως δε τó τε προσχέδιον των έξ βου-
λευτών των αποτελούντων την Κυβέρνησιν και
τó σχέδιον της Έπιτροπής δεν άπαιτούσι διά
την αναθεωρήσιν διπλάσιον αριθμόν βουλευτών
καθ' όσον τó τοιούτον άποτελει άδικαιολόγητον
πολυτέλειαν, αύξάνει δε άνευ λόγου και την σχε-
τικήν δαπάνην. Τοιαύτη διπλή Βουλή δεν ά-
παιτείται εις άλλα Κράτη άδιακρίτως εάν πρό-
κειται περι αναθεωρήσεως θεμελιωδών ή μη δια-
τάξεων. Έν Γαλλία, π. χ. κατά τους Συνταγ-
ματικούς νόμους της Δημοκρατίας, ή Βουλή και
ή Γερουσία ιδιαιτέρως συνεδριάζουσαι, είτε αυ-
θορμήτως είτε κατ' αίτησιν του Προέδρου της
Δημοκρατίας, άποφαίνονται δι' άπολύτου πλειο-
ψηφίας περι της ανάγκης της αναθεωρήσεως, μεθ'
δ' άμφοτέρα τα Σώματα συνερχόμενα όμοϋ εις
Συνέλευσιν είτε Κογγρέσον, προβαίνουσι εις την
αναθεωρήσιν δι' άπολύτου πλειοψηφίας. Κατά
μείζονα έπομένως λόγον δεν πρέπει ν' άπαιτηται
παρ' ήμιν διπλάσιος αριθμός βουλευτών προκει-
μένου περι αναθεωρήσεως μη θεμελιωδών διατά-
ξεων, είνε δε έπάρκεις τó ότι εις την αναθεωρήσιν
θα προβη άλλη Βουλή προς τοϋτο συγκαλου-
μένη, εκτός του ότι κατά τε τó προσχέδιον των
βουλευτών των αποτελούντων την Κυβέρνησιν
και τó σχέδιον της Έπιτροπής την ανάγκην της
αναθεωρήσεως άποφαίνεται ή Βουλή διά πλειο-
ψηφίας των δύο τρίτων του όλου αριθμού των
μελών αυτης, ή δε επί τούτω συγκαλουμένη νέα
Βουλή άποφαίνεται επί των αναθεωρητέων δια-
τάξεων κατά μέν τó προσχέδιον των έξ βουλευ-
τών δι' άπολύτου πλειοψηφίας του όλου αριθ-
μού των μελών αυτης, κατά δε τó σχέδιον της
Έπιτροπής διά της πλειοψηφίας των δύο τρίτων
του όλου αριθμού, τουθ' όπερ θεωρώ και κατα-
λληλότερον. Δεν εύρίσκω όμως όρθόν όπως ή την
ανάγκην της αναθεωρήσεως ψηφίσασα Βουλή μη
διαλυθη αυτοδικαίως, άλλ' εξακολουθήσῃ τας
έργασίας της μέχρι διαλύσεως διά της προνο-
μίας του Στέμματος ή μέχρις οϋ εκπνεύση Συν-
ταγματικώς, κατόπιν δε ή νέα Βουλή να έπι-
ληφθη της αναθεωρήσεως, ως προτείνει ή Έπι-
τροπή. Κρίνω καταλληλοτέραν την έν τῷ προ-
σχεδίῳ των έξ βουλευτών των αποτελούντων την
Κυβέρνησιν αναφερομένην διάταξιν σύμφωνον
άλλως και προς την μέχρι σήμερα ισχύουσαν,
όπως διαλύηται αυτοδικαίως ή την ανάγκην της
αναθεωρήσεως άποφασίσασα Βουλή, ίνα συγκλη-
θη ή νέα όπως έπιληφθη της αναθεωρήσεως διότι
δεν είνε πρόπον να μένωσιν επί πολύ μετέωροι αι
Συνταγματικαί διατάξεις. Και ταϋτα μέν ως
προς τας άπαιτούμενας διά την αναθεωρήσιν
διατυπώσεις, όσον δ' άφορᾷ τον χρόνον καθ' έν
αϋτη δέον να έπιτραπή εύρίσκω, ότι ή προτεινο-
μένη πενταετία είνε διάστημα λίαν βραχύ, ίσης
σχεδόν διάρκειας μιᾶς βουλευτικής περιόδου, δεν
είνε δε δυνατόν προκειμένου περι αναθεωρήσεως
μετά περισκεψέως γενομένης να παραστή έπιτα-
κτική ανάγκη νέας τοιαύτης μετά μίαν πενταε-
τίαν, εύκολία μόνον θα παρασχεθη εις τας εκά-
στοτε Κυβερνήσεις να προκαλώσιν αναθεωρήσεις
Συνταγματικών Διατάξεων κατά τó εαυτών αυ-
ματων, να λαμβάνη τοιούτων γνώραν και όσον
άφορᾷ προς Συνταγματικαί διατάξεις, οτι είνε το
σχετικώς προς τους νόμους, οτινες μετερορθί-
ζοντο ή και καταργουνο υπό της Κυβερνήσεως.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΣΠ. Σ. ΛΑΣΚΑΡΗ

Κατά την συνεδρίασιν της 20ης Μαΐου 1911

ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 107 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΑΣΚΑΡΗΣ. Έάν οι νόμοι έν γίνει, οτινες
δέον να είναι προϊόν μελέτης και πείρας δεν πρέ-
πει να καταργώνται εύκόλως οϋδὲ να μεταρρυθμι-
ζωνται συνεχώς, κατά μείζονα λόγον δεν πρέπει να
έπιτρέπηται ή συχνή μεταρρϋθμισις των διατάξεων
του Καταστατικού Νόμου της Πολιτείας, διότι άλ-
λως θα έφερον αυται τον τύπον της προσωρινότητος
όσανει ήσαν τεθειμένα δοκιμαστικώς, τουθ' ό-
περ δεν ήθελε βεβαίως ένδεικνύει και μεγάλην
πέποιθησιν επί τó εύστοχον αυτών, διασαλευο-
μένου συνάμα και του κύρους του θεμελιωδους
της Πολιτείας νόμου. Βεβαίως ή αναθεωρήσις μη
θεμελιωδών διατάξεων του Συντάγματος δεν
πρέπει να προσκρούη εις πολλας δυσχερείας καθό-
σον έν δεδομένοις καιρούς επιβάλλεται υπό της
φράσε των πραγμάτων οϋ μὴν δ' άλλὰ και υπό
των διδαγμάτων της πείρας, διά τοϋτο έν' ό άφ'
έως δεν πρέπει να έπιτρέπηται ή συχνή των
Συνταγματικών διατάξεων μεταρρϋθμισις, άφ' έ-
τέρου όμως δεν πρέπει να καθίσταται αϋτη ά-

δύνατος και έν όμαλῃς περιστάσεσιν ίνα οϋτω
αίρωνται και τα αίτια βιαίων μεταβολών. Η
έπιτροπή του έν ισχύϊ Συντάγματος είχε προτει-
νει εις την τότε Συνέλευσιν όπως ή αναθεωρήσις
των μη θεμελιωδών διατάξεων έπιτραπή μετά
πάροδον τριακονταετίας, αλλά ή συνέλευσις δεν
εδέχθη τοϋτο περιορίσασα τον χρόνον εις δεκαε-
τίαν, υπέβαλεν όμως την αναθεωρήσιν εις τοσοϋ-
τον δυσχερείς διατυπώσεις, ώστε άνευ έπανα-
στάσεως, έστω και ειρηνικής, άπέβαιεν άδύνα-
τος ή αναθεωρήσις του Συντάγματος. Ως εκ της
δυσχερείας δε ταύτης έψηφίσθησαν ως μη ώφειλε,
και νόμοι αντισυνταγματικοί, οτινες έθεωρήθη-
σαν όμως αναγκαίοι οϋτως ώστε έν τη σημερινή
αναθεωρήσει διά σχήματος προθυστερόν να προ-
σαρμοσθη τó Συντάγμα προς τους πρό πολλού
ισχύοντας αντισυνταγματικούς νόμους. Νυν δε
ως προτείνεται ή μεταρρϋθμισις του άρθρου 107
και μάλιστα αναθεωρήσεις καθίστανται εύχεσθαι
προφάσι ότι όρθώς ή Συνταγματική Έπιτροπή

ΤΑ ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΑ
ΛΕΜΟΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΗΜΕΡΑ ΚΟΙΝΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

αίτινες διεδέχοντο τὰς εισηγουμένας τούτους νόμους... Αλλοτε είχε νομοθετηθῆ τὸ ἀμετάθετον τῶν δικαστῶν ἐπὶ διετίαν ἢ τριετίαν νομίζω, ἢ δὲ Κυβέρνησις, ἢ διαδεξαμένη τὴν προκαλέσαν τὸν νόμον ἐκείνον, τὸν κατήργησεν. Ἐπίσης εἶχε νομοθετηθῆ ἡ ἐκκαθάρισις τῶν Εἰσαγγελίων τῶν Πρωτοδικῶν, ὁρίσαντος τοῦ νόμου τὰ προσόντα αὐτῶν καὶ κανονίσαντος τὸν τρόπον τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς, συνάμα δὲ περιλήθη καὶ διάταξις καθ' ἣν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου, αὐτοδικαίως ἐπαύοντο ἅπαντες οἱ παρὰ Πρωτοδικαίαις Εἰσαγγελεῖς. Ἡ διάδοχος Κυβέρνησις δὲ ἑτέρου νόμου ἄλλως διακάνονσε τὰ πράγματα, περιληφθεῖσης καὶ ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ τῆς διατάξεως, ὅτι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του αὐτοδικαίως ἐπαύοντο πάντες οἱ Εἰσαγγελεῖς τῶν Πρωτοδικῶν.

Τοιαῦτα ὅμως εὐκολαὶ νὰ μεταρρυθμίζωσι τούτους νόμους κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ τὸ συμφέρον δὲν πρέπει βεβαίως νὰ παρέχωνται εἰς τὰς ἐκάστοτε Κυβερνήσεις προκειμένου μάλιστα περὶ διατάξεων τοῦ Θεμελιώδους Νόμου, ὅστις πολὺ διαφέρει τῶν κοινῶν Νόμων καὶ δὲν πρέπει νὰ ὑπόκειται εἰς τὰς αὐτὰς περιπετείας. Ἐπαναλαμβάνω δὲ ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος δὲν πρέπει νὰ προσκόπη εἰς πολλὰς δυσχερείας, ἀλλ' ἐξ ἄλλου δὲν πρέπει νὰ εἶνε εὐχερὲς εἰς τὰς ἐκάστοτε Κυβερνήσεις νὰ προκαλῶσιν ἀναθεωρήσεις κατὰ τὸ πολιτικὸν αὐτῶν συμφέρον. Αἱ ἀναθεωρήσεις δὲν νὰ εἶνε προῖον τῆς πείρας, ἵνα δ' ἐκ τῆς πείρας προκύψωσιν αἱ ἐλλείψεις ἀπαιτεῖται ἱκανὲς χρονικὸν διάστημα, τοιοῦτον δὲ δὲν εἶνε ἡ προτεινομένη πενταετία, ἀπαιτεῖται χρόνος μακρότερος, κατ' ἐλάχιστον μία δεκαετία, ἢ πενταετία δ' ἐξ ἄλλου παρέχει ἀφορμὴν νὰ νομισθῆ ὅτι ἡ ἀναθεώρησις, ἣτις ἔλαβε χώραν κατόπιν ἐπιμελοῦς ἐπιτεργασίας καὶ τοιοῦτων συζητήσεων, δὲν θεωρεῖται λίαν ἐπιτυχῆς, ὥστε ἐκ τῶν προτέρων κρίνεται ὅτι μετὰ πάροδον πενταετίας δύναται νὰ παραστῆ ἀνάγκη νέας ἀναθεωρήσεως ἢ, ὅπερ ταυτὸ, ὅτι ἡ ἀναθεώρησις ἐγένετο δοκιμαστικῶς ἐπὶ πέντε ἔτη, ἀλλὰ τοῦτο κλονίζει αὐτὸ τὸ κύρος τοῦ Θεμελιώδους νόμου τῆς Πολιτείας οὕτως αἱ διατάξεις δὲν πρέπει νὰ φέρωσι τὸν τύπον τῆς προσωρινότητος. Διὰ τοῦτο εἰς ἄλλα Κράτη ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ, Ἑλβετίᾳ, Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς, ἐνθα ἡ ἀναθεώρησις εἶνε λίαν εὐχερὲς ὑπ' οὐδενὸς χρονικοῦ ὁρίου περιοριζομένη, σπανιώτατα λαμβάνει χώραν. Ἐν Γαλλίᾳ ἀπὸ τοῦ 1875 ὅτε ἐψηφίσθησαν οἱ Συνταγματικοὶ νόμοι μέχρι σήμερον ἄπαξ μόνον ἔλαβε χώραν ἀναθεώρησις, καίτοι ἐκεῖ, ὡς προείπον, εἶνε λίαν εὐχερὲς, ἀρκεῖ νὰ ψηφισθῆ αὐτὴ ἢ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία ἐν οἰαδῆποτε στιγμῇ ἄλλ' εἰς τὰ εἰρημένα Κράτη καὶ αὐτοὶ οἱ κοινοὶ νόμοι σπανίως μεταρρυθμίζονται ἢ καταργοῦνται διότι εἶνε προῖον πείρας καὶ μελέτης, ἐνῶ παρ' ἡμῖν τὸ ἐναντίον συμβαίνει. Ἡ τελευταία εἰκοσιπενταετία διεκρίθη παρ' ἡμῖν ἰδίᾳ διὰ τὴν πολυνομίαν, θυσίαν τῆς Πολιτείας, corruptissima republica plurimae leges, ἐψηφίζοντο ἐκάστοτε νόμοι ἐπὶ νόμων ἀλληλοανακυρμένων. Ὁ θέλων π. χ. ν' ἀναδηφύσῃ τὴν τελωνιακὴν ἡμῶν νομοθεσίαν εὐρίσκειται πρὸ λαβυρίνθου διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν νόμων ὡς οἱ πλείστοι κατήργουν τοὺς ὑφισταμένους ἵνα ἐπαναφέρωσιν ἐν ἰσχύϊ ἑτέρουσ προηγουμένους ἰσχυροτάτων ἐκάστοτε Κυβερνήσεων προθυμοποιουμένων νὰ καταργῶσι τοὺς νόμους τῶν προκατόχων ἵνα ἐπαναφέρωσι τοὺς ἰδικούς των οὗς αἱ προκατοχοὶ εἶχον καταργήσει.

Ἀπὸ τῶν αὐτῶν διακυμάνσεως καὶ περιπετείας δὲν νὰ ἐκασφαλίσθωσιν αἱ Συνταγματικαὶ διατάξεις μὴ ἐπιτρεπομένης ἀναθεωρήσεως εἰμὴ μετὰ πάροδον χρονικοῦ διαστήματος κατὰ τὸ

ὁποῖον ἤθελεν ὑποδειχθῆ ὑπὸ τῆς πείρας καὶ καταστῆ ἐπάναγκες ὑπὸ τῶν πραγμάτων νὰ λάβῃ χώραν ἀναθεώρησις.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους πέποιθα ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀναγνωρίσει τὸ βάσιμον τῶν σκέψεων τούτων καὶ θ' ἀποδεχθῆ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὅπως ἡ προτεινομένη πενταετία μετὰ πάροδον τῆς ὁποίας ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος αὐξήθῃ τοῦλάχιστον εἰς δεκαετίαν, διότι μόνον κατὰ τὸ διάστημα τούτου δυνατὸν ἐκ τῆς πείρας νὰ προκύψῃ ἡ ἀνάγκη ἀναθεωρήσεως.

ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

(Συνέχεια)

Πολλάκις κατεβλήθησαν προσπάθειαι ὅπως ἰδρυθῆ ἐν τῷ Συλλόγῳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ Τμήμα Ἀλβανικόν, τὸ ὁποῖον νὰ δυνήθῃ τελεσφόρως νὰ ἄρῃ τὰς παρεξηγήσεις, αἵτινες κακῆ τῶν πραγμάτων ἀντιλήψῃ, ἐγεννήθησαν μετὰ τῶν δύο Λαῶν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν μετὰ τῶν διεπόντων τὰ κατ' αὐτοὺς, καὶ νὰ φροντίσῃ νὰ ἐπαναφέρῃ τὰ πράγματα εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῶν πορείαν, ἀλλὰ δυστυχῶς προσέκρουσαν κατὰ τῶν ἀντενεργειῶν τοῦ κακοῦ τούτου δαίμονος, τοῦ Χρηστοβασίλη, ὅστις παντοῦ ἐφαντάζετο τὸν δάκτυλον τῶν ΑΛΒΑΝΙΣΤΩΝ, ἐκ τῶν ὁποίων τοὺς περισσότερους αὐτὸς εἰς διαφόρους δημοσιογραφικὰς τοῦ ἐργασίας, ἐστόλιζε δι' ἐπιθέτων τὰ ὁποῖα μόνον ἀπὸ τοιοῦτους καλὰ μὲν ἠδύνατο νὰ γραφῶσι.

Ὅταν ὁ Χρηστοβασίλης καὶ οἱ ὁμόφρονές του ἔβλεπον ὅτι ὁ ἀντίθετος πρὸς τὰς ἰδέας των ἐπὶ τοῦ Ἀλβανικοῦ ζητήματος ἠδύνατο τελεσφόρως ν' ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν φαντασιωδῶν σιμᾶκτρων, τὰ ὁποῖα μετεχειρίζοντο πρὸς παραπλανησιν τῆς κοινῆς ἐν Ἑλλάδι γνώμης, τότε μετεχειρίζοντο τὸν δόλον, τότε μετεχειρίζοντο τὸν μυστικισμόν, τότε ἑεροκρυφίως διέδιδον ὅτι ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα Ἀλβανιστῆς πρέπει μὲ πάντα τρόπον ἐκτός τοῦ ἐπισήμου νὰ καταδιωχθῶν διότι εἶναι ὄργανα ξένων προπαγανδῶν καὶ δὴ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, καὶ οὕτω ἐσχομεν τὸ ἀτύχημα νὰ ἴδωμεν Ἀλβανούς καταδιωκομένους φαινομενικῶς ὑπὸ ἀνθρώπων μηδὲν τὸ κοινὸν ἐχόντων μὲ τὰς πατριωτικὰς ἐνεργείας καὶ γνωρίζοντων τὸ Ἀλβανικὸν ζήτημα τόσον, ὅσον γνωρίζομεν ἡμεῖς τὰ τῆς κεντρικῆς Ἀφρικῆς πράγματα.

Αἱ κατὰ τοὺς χρόνους τούτους Ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις παρεσύρθησαν ὑπὸ τῶν αὐτοχειροτονήτων τούτων πατριωτῶν, αἵτινες παρουσιάζοντο ὡς γνῶσται τοῦ Ἀλβανικοῦ ζητήματος καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς φάσεις.

Εἰς τὴν διάδοσιν τῶν ἰδεῶν τούτων παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ Λαῷ ὅσον ἀφορᾷ τὰς βλέψεις καὶ σκέψεις τῶν Ἀλβανῶν ἐθνικοφρόνων, τοὺς ὁποίους ἐκάλεσαν Ἀλβανιστάς, συνέτεινεν οὐχὶ ὀλίγον καὶ ἡ ἀπὸ ἀντιθέτου ἀντιλήψεως ριζωθείσα ἐν αὐτῇ τῇ Ἀλβανίᾳ ἰδέα, τῶν ἀντιφρονούντων, αἵτινες ἐνόμισαν ὅτι ὁ γλωσσικὸς τῶν Ἀλβανῶν ἄγων προήρχετο ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τοῦ Μωαμεθανοῦ Ἀλβανοῦ, καὶ ὅτι ἠδύνατο νὰ θεωρηθῆ ταυτόσημος πρὸς μισελληνισμόν.

Εἰς τὴν διάδοσιν τῶν τοιοῦτων ἰδεῶν συνέτεινεν οὐχὶ ὀλίγον καὶ ἡ ἀγνοία καὶ ἡ ἀπειρία τῶν Ἀλβανῶν καὶ ἰδίως ἐπειὴν αἵτινες ἀνεδείχθησαν ὡς ἀρχηγοὶ, διότι δὲν ἠδυνήθησαν καὶ λέχρασθαι μερὸν ἀκρότη σάφως νὰ διαγράψωσιν τὴν πορείαν τῶν ἡττις οὐχὶ μόνον δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ

μισελληνική, ἀλλὰ ἐγκρύπτει ἀκριβῶς τὸν πόθον τῆς συνεννοήσεως τῶν δύο τούτων Λαῶν, τοὺς ὁποίους συνδέουν οὐχὶ μόνον παλαιοὶ ἀδελφικοὶ δεσμοί, ἀλλὰ καὶ λόγοι παρόντος καὶ μέλλοντος ὑπὸ οἰανδήποτε ταῦτα παρουσιάζονται μορφήν.

Πολλάκις ἐπεφασίσθη ἡ ἐκδοσις Ἀλβανικῆς ἐφημερίδος ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ δυστυχῶς, οἱ ἀναλαβόντες τὸ μέγα τούτο ἔργον, εἴτε ἐξ ἀνικανότητος, εἴτε διότι ἐστεροῦντο τῆς ἐπιτηδειότητος, ἣτις ἦτο ἀναγκαία κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους, καθ' οὓς ἡ Σχολὴ τῶν ἐπιτηθειῶν εἶχε πολλοὺς θαυμαστάς, προσέκρουσαν καὶ οὕτω αἱ μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἀλβανῶν σχέσεις ἐξετραχύνοντο, ἀκριβῶς διὰ τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης, ἀκριβῶς δηλαδὴ εἰς ἐκεῖνο τὸ ζήτημα εἰς τὸ ὁποῖον ὦφειλον ἀμφότεροι νὰ στηρίξουν τὴν συνεργασίαν των, διότι ἐξ αὐτῆς πηγάζουν πάντες οἱ δεσμοί, οἱ ὁποῖοι συνδέουν τοὺς δύο τούτους λαούς.

Ἐπίσης εἰσήχθη ποτὲ ἡ διδασκαλία τῆς Ἀλβανικῆς γλώσσης εἰς ἰδιωτικὴν Σχολὴν ἐνταῦθα. Δυστυχῶς ὅμως ἐναυάγησε, πρὶν ἢ ἀκόμη γίνῃ γνωστὸν εἰς τοὺς Ἀλβανούς, ὅτι οἱ ἀδελφοὶ των ἔλαβον ὑπ' ὄψει τὸ ζήτημα των καὶ ὅτι ἔθεσαν τὰς βάσεις εὐρύτερας πρὸς τοῦ ὁ ἐργασίας.

Πρὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος ἐν Τουρκίᾳ ἢ τότε Κυβέρνησις διὰ Β. Διατάγματος ὤρσε τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀλβανικῆς εἰς τὴν ἐν Κερκύρᾳ ἐμπορικὴν Σχολὴν πρὸς τοῦτο δὲ ὑπέβαλεν εἰς τὰς νομίμους ἐξετάσεις ἐπιστήμονα Ἀλβανόν, ὅστις καὶ ἔλαβε πτυχίον καθηγητοῦ παρὰ τὰς ἀντενεργείας ὄνταριων τινῶν τὰ ὁποῖα πρὸ ἐτῶν διὰ λόγους ὄλως προσωπικοῦς διέβαλον καὶ ἐσυκοφάντησαν τὸν ἐν λόγῳ κύριον ὅστις οὐδέποτε ἐδίστασε νὰ διακηρύξῃ τὰς ἰδέας του, νομίσας ὅτι καὶ οἱ ἐχθροὶ του, οὐδέποτε ὄμως ἀντίπαλοι, θὰ εἶχον τὴν γενναϊότητα νὰ τὸν κατηγορήσωσιν φανερά, καὶ ὄχι διὰ τῆς μεθόδου τῶν παρασκηνιακῶν ΕΚΘΕΣΕΩΝ καὶ τῶν ἀνωμύμων συκοφαντιῶν.

Δυστυχῶς ὅμως καὶ πάλιν ἐλησμονήθη ἡ διδασκαλία τῆς Ἀλβανικῆς ἐν τῇ Ἐμπορικῇ Σχολῇ Κερκύρας μολούδι ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω ὑπάρχει Β. Δ. ἐκδοθὲν πρὸ τριῶν ἐτῶν δηλ. ἄμα τῇ συστάσει τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς.

Εὐτυχῶς ἡ Κυβέρνησις τῆς ἀνορθώσεως ἔλαβε πρόνοιαν διὰ νὰ ἄρῃ τὸν λόγον τῆς δυσαρρεσκείας τῶν Ἀλβανῶν καὶ διὰ νομοσχεδίου τὸ ὁποῖον ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἀναθεωρητικὴν Βουλὴν, καὶ τὸ ὁποῖον ἐντός ὀλίγου θὰ λάβῃ κύρος νόμου, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον, ἴσως καὶ καθήκον πρὸς τοὺς Ἀλβανούς, νὰ διδασθῆ ἡ Ἀλβανικὴ γλῶσσα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον καὶ ἴσως καὶ εἰς ἄλλας Σχολὰς τοῦ κράτους, ὅπου αὕτη θὰ θεωρηθῆ ἀναγκαία.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΔΑΡΔΑΝΟΣ

Σ. Κ. Η.—Ὁ γράφων ὀρεῖται νὰ μὴ ἀγνοῇ, ὅτι ἡ εἰσαγωγή τῆς Ἀλβανικῆς γλώσσης καὶ εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἐμπορικὴν Σχολὴν εἶναι ζήτημα ὀλίγων ἡμερῶν, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΠΑΡΕΚΛΗΘΗΜΕΝ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐταιρίας «ΕΝΩΣΙΣ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΩΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ» νὰ δηλώσωμεν, ὅτι ἡ Ἐταιρία αὕτη καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτῆς, οὐδεμίαν ἀπολύτως ἔχει σχέσιν μὲ τὸ αὐριανὸν Bazar τῆς Ἐταιρίας Φιλομουσῶν. Ἡ Ἐνωσις τῶν Ἐρασιτεχνῶν εἶναι Σωματεῖον ἰσχυρῶς ἀσπαστικόν, ὡς ἀπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς ἔχει ἰσχυρὰν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς Ἐταιρίας τῶν Φιλομουσῶν, μετὰ τῆς ὁποίας οὐδεὶς ἐνταῦθα δεσμὸν ἔχει.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΣΤΟΙΒΤΑΒΟΧΑΙ
ΥΠΟΥΡΧΕΙΑ ΟΕΣΤΥΟΜΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ
ΥΟΙΚΙΩΤΑΠ . Π ΗΤΟΛΛΥΣ

• Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ του Πετριδείου Κληροδοτήματος εις τὸ προδεχέσ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Δημοσιεύομεν εις ἄλλην στήλην τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Λάσκαρη ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Συντάγματος. Ὁ ἀναγνώστης θ' ἀντιλήθῃ ἀγαμφόβως ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς συνεφώνησε μετὰ τοῦ κ. Λάσκαρη εἰς τὸ ζήτημα τῆς δεκατοῦς προθεσμίας μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὁποίας δύναται μόνον νὰ γίνῃ σκέψις περὶ νέας τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου ἀναθεωρήσεις. Καὶ εἶναι εὐνόητος ἡ σημασία καὶ ἡ σπουδαιότης τῆς προτάσεως ταύτης τῆς καὶ ψηφισθείσης. Ἐντὸς βραχυτέρου χρονικοῦ διαστήματος δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ σχηματισθῇ ἡ προσήκουσα κείρα ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιτυχῆ ἢ μὴ τῶν μεταρρυθμισθεῶν διατάξεων λειτουργίαν, ἀλλὰ κυρίως καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ἐνεδρευόντων κομμάτων ὅπως καταλύσῃ πᾶν ὅ,τι περιστέλλει τὴν κακοποιὸν αὐτῶν ἐπιρροήν, ἀποτελοῦσι στοιχεῖα πείθοντα ὅτι αἱ νέαι διατάξεις εἶδει νὰ περιφρουρηθῶσιν ἀπὸ πάσης ἐπινομήσεως μεταβολῆς. Καὶ ἡ ἀγόρευσις τοῦ ἡμετέρου ἡγέτου, πλουσία εἰς ἐπιχειρήματα, ὡς πᾶσα αὐτοῦ ἀγόρευσις, ἐξυψοῖ αὐτὸν ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει δικαιοῦσα ἅμα καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅστις ἀείλοτε ἐθεώρησε τὸν κερκυραῖον πολιτευτὴν ὡς «πολίτευμον αὐτοῦ συνεργάτην» ἐν τῷ ἔργῳ τῆς γενικῆς ἀγορεύσεως.

Συμπληρώθη καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Μοσαεργαίου Κληροδοτήματος διὰ τοῦ διορισμοῦ ὡς μέλους αὐτῆς τοῦ δικηγόρου κ. Ἀριστ. Πιέρρη, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος κ. Σπ. Σανῶν ἰατροῦ. Ὁφείλομεν ἄφ' ἐνός μὲν νὰ συγχαρῶμεν τὸ Δ. Συμβούλιον διὰ τὸν διορισμὸν, ἄφ' ἑτέρου δὲ νὰ συλλυπηθῶμεν τοὺς δύο ἢ τρεῖς Συμβούλους τοὺς ἀνειδικασμένους. Ἡ ἐκλογή τοῦ συμπαθοῦς ἐπιστήμονος ἀποτελεῖ μίαν ἐπὶ πλέον ἐγγύησιν διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Κληροδοτήματος. Χαρακτηρῆς τῆς περιωπῆς καὶ τῆς εὐθύτητος τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου δὲν κλονίζονται ὑπὸ τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν μὴ δυναμένων ν' ἀνετίθουν ὀλίγον ὑψηλότερα ἀπὸ τὴν κομματικὴν λάσπην. Οἰανδήποτε καὶ ἂν κατέχη ἐπιφανῆ θέσιν εἰς τὸ Θεοτοκικὸν κόμμα, ὁ κ. Πιέρρης εἶναι πρὸ παντὸς χαρακτήρ εὐθὺς καὶ ἀδαμάντινος. Ἐὰν δὲ τὸ κόμμα αὐτὸ εἶχε πολλοὺς ὡς αὐτὸν εἰς τὰ στελεχῆ τῶν ἐπιφανῶν του θὰ ἦτο κόμμα ἠθικώτερον. Δυστυχῶς δὲν τοὺς ἔχει. Ἡμεῖς δὲ, καίτοι δὲν ἔχομεν τὸ εὐτύχημα νὰ τὸν καταλέγωμεν μετὰ τῶν πολιτικῶν φίλων μας, αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τορίσωμεν τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκλογῆς του. Ἀποδίδομεν οὕτω ὀφειλόμενον φόρον εἰς τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἠθικὴν περιωπὴν του.

Ἐψηφίσθη τέλος πάντων ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου μας ἡ πρότασις τοῦ κ. Βλάχου περὶ ἐφαρμογῆς καὶ ἐνταθῆ τοῦ συστήματος τῶν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων. Εἰς μόνον τὴν κατεψήφισται. Ὁ προεδρεύων κ. Κ. Καμβύσας. Καὶ εἶπετε διατί; Διότι, ὡς ἰσχυρίσθη, εἰλεπεν ὁ κ. Δημάρχος. Ὅστε κατ' αὐτὸν ὁ δημαρχῶν κ. Α. Βάνας εἶναι ἀπλοῦν νευρόσπαστος. Λογικὴ πολὺ πρωτότυπος αὐτῆ τοῦ κ. Καμβύσα. Ἀποδεικνύουσα ὅμως ταυτοχρόνως τὸ φανταστικὸν εἶναι κυρίως οἱ ὁποῖα γομίζουσι ὅτι πρέπει ν' ἀκολουθοῦν τὰ νευμάτα καὶ τὰς θελήσεις ὀρι-

σμένων εἰδῶλων. Πάλιν καλά.

Ἐξεδικάσθη τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἡ κατὰ τοῦ τέως διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας μας, ταγματάρχου κ. Σπένδου, κατηγορία ἐπὶ καταχρήσει. Ἀστυνομικὴ βρῶμα καὶ δυσωδία καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν. Αἱ καταθέσεις τόσον τῆς κατηγορίας ὅσον καὶ τῆς υπερασπίσεως ἀπεκάλυψαν ἀληθῆ κόπρον τοῦ Δυγείου, ὁ καθαρισμὸς τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖ νέον Ἡρακλῆ. Καμία καταθέσις βάσιμος καὶ ἀπερίφρατος, εἰς πολλὰς δὲ ἐξ αὐτῶν διεφαίνεται σαφῶς κάποιος πάθος κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ταγματάρχου. Ἀξιωματικοὶ συνωμοτοῦντες μετὰ ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀπλῶν χωροφυλάκων διὰ νὰ ἐπιδεινώσωσι τὴν θέσιν τοῦ κατηγορουμένου. Χωροφύλακες καὶ ὑπαξιωματικοὶ συνεννοούμενοι μετὰ λαθρεμπόρων. Ἀνώτεροι εἰδοποιούμενοι λαθρεμπόρους πεφημισμένους, παρ' ὧν ἐλάμβανον χρήματα, νὰ κρύψουν τὰ λαθραῖα εἶδη διότι ἐπικεῖται ἐρευνα «ΠΡΟΣ ΤΟ ΘΕΑΘΗΝΑΙ». Χωροφύλακες συλλέγοντες δῶρα διὰ τοὺς προϊσταμένους των. Ἀξιωματικοὶ ἀλληλοὑποβλεπόμενοι καὶ ἐρχόμενοι εἰς μὴ θεμιτὰς σχέσεις μετὰ κατωτέρους των. Μάρτυρες βεβαιούντες ἐνόρκως, ὅτι κατέθηκαν ἐπιβαρυντικῶς διότι ἐπίσθησαν παρ' ἀξιωματικοῦ καὶ διὰ νεωτέρας καταθέσεώς των, ἐνόρκου καὶ ταύτης, ἀναιροῦντες τὴν πρώτην. Αὕτη εἶναι ἡ εἰκὼν τὴν ὁποῖαν μᾶς παρουσίασεν ἡ δίκη τῆς παρελθούσης Τρίτης.

Καὶ ἐν μέσῳ τούτου κύκεῶνας, τὸ δικαστήριον εὐρέθη πρὸ ἀληθοῦς ἀδιεξόδου. Τί νὰ καμῆ; Ποῖον νὰ πρωτοπιστεύσῃ; Τοὺς κατηγοροῦντας; Προφανῶς ἐψεύδοντο. Τοὺς υπερασπιζομένους; Ἀσφαλῶς ἐψεύδοντο καὶ οὗτοι. Οἰκτρὸν δὲ τὸ θέαμα κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὀργάνων, ὁμιλοῦντων περὶ τοῦ πρώην διευθυντοῦ των, ὡσεὶ ἐπρόκειτο περὶ τοῦ κοινοτέρου κακούργου. Εἶπομεν προηγουμένως, ὅτι πρόκειται περὶ ἀληθοῦς κόπρου τοῦ Δυγείου. Ὅχι. Ἡ Ἀστυνομικὴ σάπιλα κατὰ τὴν δικὴν ταύτην προέκυψεν ὑπὸ εἰδεχθεστέρῳ μορφῇ. Ἀλλὰ τότε διατί νὰ συρθῇ μέχρι τοῦ ἐδωλίου τοῦ κατηγορουμένου εἰς ἀνώτερος ἀξιωματικῶν; Καὶ οἱ συκοφαντήσαντες θὰ μείνωσιν ἀκαταδίωκτοι; Καὶ ὑπὸ τοιοῦτον καθεστῶς εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ ἐμπιστοσύνη εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχήν; Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ νὰ ἔλθουν γρήγορα οἱ ἀναμενόμενοι Μεσίται—ὄργανα ταῖ, διὰ νὰ μᾶς σώσουν ἀπὸ ὅλην αὐτὴν τὴν λέπραν.

Ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ὑπέροχος, ἂν καὶ αὐστηρά. Διεφαίνεται ὀλόκληρος ὁ πόνος τῆς ψυχῆς τοῦ διακεκριμένου δικαστικοῦ λειτουργοῦ. Ὡραία ἐν τῇ δυνάμει τῆς καὶ ἡ υπεράσπισις τοῦ κ. Σκαλτσούνη. Τὸ πλήθος ἐχειροκρότησε τὴν ἀπόφασιν, οἶονεὶ ἀποδοκιμάζον τοὺς βυσοδομησάντας τὴν κατηγορίαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐξωτερικουσιν τῶν αἰσθημάτων του, ἐλησμόνησε νὰ κλαύσῃ καὶ τὴν μοῖραν του, ἡ ὁποία παρέδωκε τὴν τιμὴν, τὴν περιουσίαν καὶ τὴν ζωὴν του εἰς χεῖρας τοιοῦτον φρουρῶν. Θέλετε τώρα καὶ τὸ συμπέρασμα τῆς ὅλης διαδικασίας; Ἡ σάπιλα τοῦ παρελθόντος, μόνον αὐτὴν τὴν ἀστυνομικὴν κατάστασιν ἠμποροῦσε νὰ παρασκευάσῃ. Ἡ μία εἶναι κατὰ πάντα ἀξία τῆς ἄλλης.

Ἀπὸ τὴν δίκην προκύπτουν καὶ τὰ ἐξῆς: Ὁρθοτάτη καὶ ἀξία παντὸς ἐπαίνου ἡ ἀξίωσις τοῦ Προέδρου κ. Μαρκοπούλου νὰ ἐγείρωνται ὅλοι κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ὄρκου. Θαρραλέα καὶ θετικὴ ἡ κατάθεσις τοῦ Ἐνωμοτάρχου κ. Π. Μητραλιά, γραμματέως τῆς Ἀστυνομίας μας. Ὅστις εἰλικρινείας καὶ χαρακτήρος ἐν ἐπαύτῳ τῆς λέσπης. Ὁ ΜΟΝΟΣ μάρτυς, ἐξ ὅλων ἀνε-

ξαίρετως, τοῦ τὰ εἶπε τίμια καὶ παληκαρίσια. Εὐγε εἰς τὸν λαμπρὸν ὑπαξιωματικόν.

Λοιπὸν αἱ Φιλαρμονικαὶ μας ἐφέτος θὰ παικνίζουσι μόνον κατὰ δεκαπενθημερίαν. Στεφάνωσατε διὰ τὴν πρόδον μετὰ μουσίνας καὶ δαφνας τὰς Διοικήσεις των. Κάθε πέρυσι καὶ καλλίτερα. Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς ἐφστεινῆς καλοκαιρινῆς περιόδου θὰ συνοψίζεται. Ὁπερῆτα γιόκ. Ἐνας Ἑλληνικὸς Θίασος τετάρτης ἢ πέμπτης τάξεως μετὰ πρόγραμμα ξερασματῶν καὶ ἀηδιῶν. Μουσικὴ διὰ ψυχικὸν κάθε 15 ἡμέρας. Καὶ τὸ συμπέρασμα ἢ Κέρκυρα κατασκοῦρι. Αὐτὸ λέγεται καλλιτεχνικὴ πρόδος.

Ἐν εἶχομεν καμμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι τὸ παράλογον μέτρον τῶν ἐδῶ ἀρροδίων ἀρχῶν, τῆς παρεμποδίσεως τῶν ἰσραηλιτῶν ν' ἀνέρχεται ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων, θ' ἀνεκαλεῖτο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου. Ὅπως ἐγγράφομεν, ἀφοῦ μυαλὸ ἐδῶ δὲν ὑπῆρχε, εὐρέθη σ' Ἀθήνας. Ὁ κ. Λάσκαρις διὰ τηλεγραφήματός του ἔσπευσε νὰ μᾶς γνωρίσῃ τὴν ὑπουργικὴν ἀπόφασιν, ἣν πάραυτα ἀνεκοινώσαμεν πρὸς τὴν ἐδῶ Ἰσραηλιτικὴν Κοινότητα. Οὕτω ἐληξε καὶ αὐτὸ τὸ ζήτημα καὶ ἀπεφύγομεν τὴν γελοιοποίησιν μας εἰς τὸ Ἐξωτερικόν. Ἐλπίζομεν ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ κρατήσῃ πλειοτέρα φρόνησις καὶ μεγαλειτέρα ἀντίληψις τῶν δικαιοματῶν ἅτινα ἐκάστη ἀρχὴ ἔχει. Αἱ ἀυθαιρέσιαι καὶ οἱ παραλογισμοὶ πρέπει νὰ λείψουν. Δὲν ἔχουν πλέον πέρασι.

Η ΑΥΡΙΑΝΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΔΟΥΛΙΝΑΤΑΣ

Ὅ,τι δὲν κατάρθωσεν ὁ ὑπερβόδομηκονταετῆς βίβλος τῆς μῆς Φιλαρμονικῆς καὶ ὁ εἰκοσαετῆς καὶ πλέον τῆς ἄλλης, τὸ κατάρθωσεν ἡ σιδηρὰ θέλησις, ἡ ἐπιμονὴ καὶ ὁ μέχρις αὐτοθυσίας ζήλος ἐνὸς ἀνθρώπου, τοῦ κ. Α. Ρομποτιῆ. Ἀῦριον τὸ κοινὸν θὰ παραστῇ πρὸ μῆς ἐκπλήξεως τὴν δὴν ἐσπερινήν, εἰς τὴν ἀνω Πλατείαν ὅπου μίαι πολὺ καλὰ κατηρησιμένη Μανδουλινάτα ἐκ τριάκοντα ὀργάνων θὰ ἐκτελέσῃ τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον παραθέτομεν κατωτέρω.

Ἄς καμαρώσωσι τὰ χάλια τους αἱ δύο Φιλαρμονικαὶ μας καὶ ἂν τοὺς κρατοῦν τὰ κότσια ἄς τὴν πολεμήσωσι ὅπως ἐπολέμησαν πνιτοτε κάθε μουσικὴν πρόδον, ἡ ὁποία δὲν συνεφώνει πρὸς τὰς ὁρέξεις καὶ τὰ γούστα τῶν μεγάλων καὶ δεινῶν Λαῖ-Λάμα μουσικοδιδασκάλων των.

- Ἴδου τὸ πρόγραμμα.
- 1) Marcia «Il Giglio d' oro» ὑπὸ Α. Ρομποτιῆ.
 - 2) «In riva al Lago» barcarola Α. Alfieri.
 - 3) Valzer «Le fleur du Printemps» Κ. Δ.
 - 4) Fantasia «Il sospiro del' anima» Α. Ρομποτιῆ
 - 5) L'Andalouse «Souvenir d' Espagne» Monti

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐπιβεβλημένον καὶ ἀπαραίτητον θεωρῶ καθῆκον, ἵνα καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν διακεκριμένον ὀφθαλμολόγον Ἴατρον κ. Γεώργιον Κεφαλλονίτην, ὅστις δι' ὄλως νεωτεριστικῶν ἐπιστημονικῶν μέσων καὶ ἐντὸς βραχείου διαστήματος, ἐθεράπευσε τὸν ἀριστερόν ὀφθαλμὸν τῆς συζύγου μου, παθόντα ἐκ πιάδους ἔλκου, προζενθέντος συνεπείᾳ μεγάλου ἐρεθισμοῦ καὶ διατρήσαντος τὸν κερατοειδῆ χιτῶνα, ἄνευ παραμικρῆς βλάβης ἢ ἐλαττώσεως οὐφθῶς.

Ὁ εὐγνωστόν σύζυγος
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
(πρῶην δημογραφματεῦς.)